

Слѣдъ това Наполеонъ захванжлъ и самый Берлинъ. Между това дошла русска-та войска (подъ главатарство-то на Беннигсена), и станжли нѣколко упорити боеве. Най-сетиѣ Наполеонъ надвилъ на руссы-ты при Фридландъ. Тогава царь Александръ свързалъ миръ съ Наполеона въ *Тилзитъ* (1807 г.). На тоя миръ трѣбвало да ся съгласи и Прусский царь, който оставилъ на французы-тѣ токо-речи полвинж-тѣ си земѣ.

Слѣдъ Тилзитскый миръ сила-та Наполеонова достигнжла до най-высокъ стѣпень. Прѣдѣли-ти на Франциѣ ся разширочили далече на сѣверъ и на юго-истокъ. Освѣнъ това Наполеонъ нагласилъ нѣколко новы държавы, които зависѣли напълно отъ него. Още напредъ той истикалъ Бурбонскый царскый родъ отъ Неаполь, и Неаполитанско-то царство далъ на брата си Иосифа; а въ Холландиѣ турилъ за царь другый си братъ, Людовика. Намѣстникъ на нагласено-то отъ него *Италианско царство* (Ломбардия и Венеция) той турилъ сына си Евгения Богарне; отъ нѣмскы-ты земи, отняти отъ Пруссии, нагласилъ *Вестфалско царство*, което далъ на третий си братъ Иерунима; а отъ полскы-ты области, призети сжще така отъ Пруссии, нагласилъ *Варшавско Херцогство*, на което турилъ господарь саксонскый царь, който му былъ вѣренъ приятель. Владалци-ти на юго-западнѣ Германиѣ направили помежду си Рейнскый съюзъ, подъ покровителство-то на Наполеона. Наполеонъ, за да подконеае търговиѣ-тѣ на Англиѣ, измыслилъ *Коншиненшалиѣ системѣ*, съ коѣто всички-ты пристанища на Европѣ да ся затворять за англійскы-ты корабѣ.

Въ исто-то врѣмя Наполеонъ ся запрѣтнжлъ да покори Пиринейскый полуостровъ. Най-напредъ французи-ти призели Португалиѣ, и послѣ захванжли и Испаниѣ. Наполеонъ новыкалъ отъ Неаполь Иосифа Бонапарте и го поставилъ на испанскый прѣстолъ, а неаполитанскый прѣстолъ далъ на зятя си Мюрата. Нѣ на Пиринейскый полуостровъ Наполеонъ зель да не сполучя. Испанци-ти станжли срѣщо французско-то владычество и отворили съ него народнѣ войнѣ: всяка-та